

Ενώ ισχυροί διεθνείς «παίκτες» τοποθετούν
σε «αναδασμό» Αιγαίο, Μακεδονία, Θράκη και Ηπειρο

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

το πρώτο εθνικό θέμα του 2009

Στόχος να αποκατασταθεί
λειτουργικά η εδαφική ενότητα
της χώρας, καθώς είναι πλέον
ορατή η απειλή της διάλυσης και
της ερήμωσης

Επίκαιρη πολιτική ανάλυση
του ΝΙΚΟΥ ΜΕΡΤΖΟΥ

ΣΕΛ. 5

Το υπ' αριθμόν 1 εθνικό θέμα που σφείλει και που μπορεί να αντιμετωπίσει η Ελλάδα κατά το νέο έτος 2009 είναι η Περιφερειακή Ανάπτυξή της. Αυτονόητη προϋπόθεση τούτου είναι η επιστροφή των πολιτικών στην πολιτική και η επαναφορά του κρατικού μηχανισμού στην αποστολή του.

Στόχος του να αποκατασταθεί λειτουργικά η εδαφική ενότητα της χώρας ώστε να απελευθερωθούν οι αυτοφύεις παραγωγικές δυνάμεις του συνόλου ελληνισμού με κινητήριο άξονα την κοινωνική αλληλεγγύη και δικαιοσύνη.

Το εθνικό αυτό εγχείρημα, παρ' ότι διακηρυγμένο ήδη ρητορικά, είναι εξαιρετικά δύσκολο επειδή χάθηκε η προϋπόθεσή του. Αν δεν επιχειρηθεί, όμως,

είναι ορατή η μεσοπρόθεσμη απειλή να διαλυθεί η χώρα. Ενδείξεις διαλύσεως ζούμε ήδη.

Σε σχέση με όλα τα άλλα ανοικτά εθνικά θέματα η Περιφερειακή Ανάπτυξη είναι το μοναδικό που η Ελλάδα δύναται να επιλύσει μόνη της, αν θελήσει. Αντιθέτως, στο κυπριακό και στο Αιγαίο, στο μακεδονικό και στην παγκόσμια οικονομική θύελλα δεν μπορεί ποτέ να επικρατήσει μόνη της η Ελλάδα: χρειάζεται οπωσδήποτε να συνεργηθούν και ισχυρές Ξένες Δυνάμεις.

Επί πλέον η ισχυρή συλλειτουργική Περιφερειακή Ανάπτυξη, αν επιτευχθεί, επενεργεί σωρευτικά στην ευνοϊκή αντιμετώπιση όλων των παραπάνω σοβαρών εθνικών θεμάτων και στην εξουδετέρωση δυσμενών παρενεργειών τους, ενώ ενισχύει αποφασιστικά την ελληνική επιρροή στον ευρύτερο γεωστρατηγικό χώρο. Αν δεν επιτευχθεί, όμως, αποδυναμώνει αντιστρόφως την ελληνική δύναμη και, σε συγκεκριμένη διεθνή συγκυρία, ενδεχεται να προκαλέσει τραγικό ντόμινο όλων των εθνικών θεμάτων μας στην γεωπολιτική σκακιέρα όπου ισχυροί διεθνείς «παίκτες» τοποθέτησαν προς «αναδασμό» το Αιγαίο, τη Μακεδονία, τη Θράκη και διακριτικότερα την Ηπειρο μέσα σε ευρύτερες υπερεθνικές Περιφέρειες όπου η διατήρηση των εθνικών συνόρων θα έχει τυπική δικιητική σημασία. Φερετζές.

Η υφιστάμενη σήμερα δημογραφία, ανθρωπογεωγραφία, διάρθρωση και υποδομή της χώρας προσφέρει γόνιμο έδαφος για να πολιτισθεί η κοινωνία και να εξαπολυθούν περιοδικά εμφυλιοπολεμικές συγκρούσεις χαμηλής εντάσεως ανάμεσα σε εναλλασσόμενες ετερόκλητες μειοψηφίες συμφερόντων και ιδεοληψιών. Το «μάρμαρο» πληρώνει τελικά, μέσω του προϋπολογισμού, όλος ο Λαός αλλά προ πάντων οι ενδεέστεροι Έλληνες, διότι έτσι εξαφανίζονται εθνικοί πόροι που, αλλιώς, θα χρηματοδοτούσαν τα αναγκαία δίκτυα κοινωνικής προστασίας, τη δημόσια παιδεία, την υγεία κ.λπ. Άμεση αλυσίδα συνέπεια τούτου είναι η περαιτέρω κοινωνική ένταση που, μετά, τροφοδοτεί τις επόμενες σκληρότερες συγκρούσεις και ούτω καθεξής. Φυσικά, η Περιφέρεια παραμένει απλώς θεατής και ακόμη περισσότερο ενδής.

Ο κοινωνικός, πολιτικός, οικονομικός και δημογραφικός χάρτης της Ελλάδος έχει διαμορφωθεί συν τα χρόνια κατά τέτοιον αυτοκαταστροφικό τρόπον ώστε:

1 Το παιχνίδι παίζεται και κρίνεται στην Αθήνα επειδή εκεί βρίσκονται και επιρραζονται όλα τα κέντρα που λαμβάνουν αποφάσεις, ασκούν πολιτική και διαμορφώνουν κοινή γνώμη. Επικρατεί ο νόμος των συγκοινωνούντων δοχείων.

2 Στο Λεκανοπέδιο Αττικής, που ονομάζουμε συνοπτικά Αθήνα, συγκεντρώθηκαν 4,5 περίπου εκατομμύρια κάτοικοι οι οποίοι δεν

Στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη συναθροίζεται σήμερα το 55% όλων των Ελλήνων και το 65% των αλλοδαπών μεταναστών, ενώ η περιφέρεια ερημνύεται...

Ενώ ισχυροί διεθνείς «παίκτες» τοποθετούν σε «αναδασμό» Αιγαίο, Μακεδονία, Θράκη και Ηπειρο

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Το πρώτο εθνικό θέμα του 2009

- **Στόχος ν' αποκατασταθεί λειτουργικά η εδαφική ενότητα της χώρας, ενώ είναι πλέον ορατή η απειλή της διαλύσεως**
- **Σε σχέση με τα άλλα ανοικτά εθνικά θέματα είναι το μοναδικό που μπορούμε να λύσουμε μόνοι μας...**

έχουν καμιά σχεδόν σχέση μεταξύ τους και ανιπαρσιθύνονται σε ποικιλώνυμες «φυλές» αντικρουόμενων συμφερόντων. Όλοι, όμως, είναι πελάτες των κομμάτων, της Αγοράς και των τηλεοπτικών προγραμμάτων (διαφημιστικών, «ενήμερωτικών», «κοινωνικών» ψυχολογικών κ.ά.) Επί πλέον ένας τόσο τεράστιος πληθυσμός, σε ένα άναρχο πολεοδομικό συγκρότημα, έχει μεγαλύτερες γεωμετρικά ανάγκες υποδομών, βιοπορισμού, τροφοδοσίας κ.α. που συνεπάγεται γιγαντιαία αφαιμάση του ασθενούς προϋπολογισμού, άρα και της Περιφέρειας. Η αμφίδρομη αλληλεπίδραση μεταξύ των Ολίγων ισχυρών και των Πολλών ενδών είναι προφανής. Οι μεν είναι όμηροι των δε και τούμπανι.

3 Όσο περισσότεροι δημόσιοι πόροι δαπανώνται -κατ' ανάγκην ορθώς- για κάνουν κάπως υποφερτή τη ζωή στην Αθήνα τόσο περισσότερο άλλοι κάτοικοι της Περιφέρειας συρρέουν στο συγκρότημά της έτσι ώστε, με τον όγκον τους, ακυρώνουν όλα τα σωστά έργα εξελώνοντας περισσότερο τον παρασιτισμό, την ένταση, τις ανάγκες και την αμφίδρομη ομηρία! Π.χ. οι κολοσσιαίες επενδύσεις υποδομών, με πρόγραμμα την Ολυμπιάδα 2004, κατέληξαν εις πύθον Δαναΐδων. Μετά την υποδεγματική Αττική Οδό, την Περιφερειακή του Υμηττού, την Λεωφόρο Μαραθώνος, το Αττικό Μετρό, το τραμ, τα καινούργια Λεωφορεία κ.α., επήλθε μεγαλύτερη κυκλοφοριακή συμφόρηση. Αποτέλεσμα; Εντονότερη κοινωνική διαμαρτυρία στην Αθήνα για

την ασφυξία και στην Περιφέρεια για την αμμοδοσία.

4 Σε δίπολο με την πρωτεύουσα, η Θεσσαλονίκη, αντί να οδηγεί σε εκτόνωση των πιέσεων όπως ήταν εφικτό, παλώνει εξ αντικείμενου επικίνδυνα την αντίθεση Βορρά-Νότου και Περιφέρειας-Αθήνας επειδή αφενός εκφράζει εντονότερα τη δικαιολογημένη δυσανεξία όλης της Περιφέρειας προς την Αθήνα και αφετέρου εμφανίζεται ως δεύτερη Αθήνα απέναντι στην Περιφέρεια! Προσελκύει ολοένα πιο πολλούς κατοίκους από την Περιφέρεια δημιουργώντας μεγαλύτερες ανάγκες και απαιτήσεις ενώ ταυτόχρονα αποδεικνύεται ανίκανη να αυτοδιαχειρισθεί τις ευκαιρίες, τις διαθέσιμες εθνικές και ευρωπαϊκές επενδύσεις, την δεσπόζουσα θέση της και έναν έλλογο μεσοπρόθεσμο προγραμματισμό. Η κοινωνία της έγινε κι εδώ χυλός, η μικρομεσαία αστική τάξη της εξαφανίζεται και γιγαντιαία πολυεθνικά εμπορικά κέντρα την πολυορκούν απομιζώντας κάθε πελατεία από την ευρεία Περιφέρειά της. Ταυτόχρονα, ιδιόρρυθμα πρόσφατα πανελλαδικής προβολής και εκδηλωτικές μειοψηφίες συμβάλλουν αποφασιστικά στην απαξίωσή της όταν από την μια άκρη της διακηρύσσουν επικίνδυνες εθνικιστικές μεγαλομανίες και φοβίες, ενώ από την άλλη άκρη της υποστηρίζουν εξίσου αποδομητικές διεθνιστικές και πολυπολιτισμικές δόξες θέσεις. Ούτε οι μεν ούτε οι δε απηχούν την πραγματική Θεσσαλονίκη. Αλλά η τηλεοπτική εικόνα είναι που μετράει.

Μ' αυτά τα δεδομένα γίνεται φανερό ότι «κάτι σάπιο υπάρχει στο Βασίλειο της Δοιμομαρκίας». Όλη η Ελλάδα τελεί υπό την αυτοκαταστροφική ομηρία του εαυτού της! Κι' αυτό πρέπει να αλλάξει με την Περιφερειακή Ανάπτυξη. Αρκεί να προστεθεί ότι στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη συναθροίζεται σήμερα τουλάχιστον το 55% όλων των Ελλήνων και το 65% των αλλοδαπών μεταναστών. Η Περιφέρεια ερημνύεται. Π.χ. η Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας, όμορη της Αλβανίας και των Σκοπίων, έχει πραγματικό πληθυσμό (350.000) δεκαπέντε φορές μικρότερο από της Αθήνας και δυόμισι φορές μικρότερο της Θεσσαλονίκης. Παράλληλα το εισόδημα-επίδομα των αγροτών μειώνεται συνεχώς τα τελευταία χρόνια και η ώρα της κρίσεως φθάνει μετά τέσσερα μόλις χρόνια όταν το 2013 διακοπών οι περισσότερες επιδοτήσεις Βρυξελλών. Εφέτος σε πολλά χωράφια η σοδειά σαπίζει επειδή τα έξοδα συγκομιδής είναι περίπου ίσα ή μεγαλύτερα από τα έσοδα πωλήσεως!

Λοιπόν, η χώρα χρειάζεται επείγοντως ανασύνταξη εκ βάθρων. Και η ώρα είναι τώρα. Εξ άλλου δεν είναι tabula rasa. Στρατηγικοί οδοί άδρονες, όπως η Εγνατία Οδός, η Ιόνια Οδός, η Οδός Κεντρικής Ελλάδος, το σύγχρονο οδικό δίκτυο της Πελοποννήσου και η πολύ πιο σύνομη Εθνική Οδός Πατρών-Αθηνών-Θεσσαλονίκης-Ευζώνων βρίσκονται κατά περίπτωση σε προχωρημένο στάδιο ολοκλήρωσης, εκτελέσεως και δημοπρατήσεως. Θα αλλάξουν τον χάρτη της Ελλάδος, αλλά δεν αρκούν. **Αποτελούν, όμως, τη ζωική υποδομή για να στηριχθεί η Περιφερειακή Ανάπτυξη η οποία, ωστόσο, θα αποδειχθεί φενακή αν νομίζεται ότι μπορεί να βασισθεί στον δεύτερο «Καπιόδιαστριον» που, ευτυχώς, λόγω οικονομικών δυσχερειών, έχει ανασταλεί. Είναι αλυσιτελής επειδή δεν συνιστά την τολμηρή τομή που έχει ζωική ανάγκη η Ελλάδα.**

Καλή Χρονιά. Παρά τους αιώνους μπορεί να αποδειχθεί καλή. Υπό απείρως χειρότερες συνθήκες άλλοτε, νικήσαμε. Μπορούμε να νικήσουμε ξανά. Αρκεί οι ηγέτες να βρουν τον καλό τους εαυτό και έκαστος εφ' ω ετάθη, όλοι μαζί να επωμισθούν, επί τέλους, τη μοναδική αληθινή αποστολή τους. Αμήν!